

TANTSEMENFOTISME

El tantsemenfotisme suposa posar en mans dels altres les pròpies decisions, que ens afecten en el dia a dia i que caldrien ser tingudes personalment en compte. No deixa de ser una sortida negativa per superar la por a ser, a tenir el valor d'assumir el repte de la pròpia llibertat, renunciant al potencial poder com a persona, de creure que es te quelcom positiu a fer en l'entorn més proper. "Que vols fer si les coses són així, algú o altre ho arreglarà". "A mi ningú m'ha de dir el que haig de fer, jo passo de tot, no hi ha res a fer" Són expressions clàssiques del tantsemenfotisme.

Passa però, que avui dia, al ser tan majoritari, s'ha convertit en una nova espècie de malaltia mental, que acaba generant drogodependència social, impossibilitant la capacitat de pensar. L'adoració al fals ídol dels diners, a qui se li ofereix tot tipus de sacrificis, està convertint en decadent l'actual societat, mancada dels valors ancestrals més primordials i necessaris per al progrés de la humanitat.

En la nova societat de la informació i el coneixement és molt lamentable i depriment constatar la seva afectació a tota la població, incloent-hi la del col·lectiu dels seniors, dotat de grans dosis de matèria grisa infrautilitzada, quin menysteniment afecta negativament als seus propis interessats i a la resta de la societat. És incompreensible que persones, gran lluitadores vitals, en la seva jubilació renunciïn a continuar essent-ho, per que no volen o per que no poden, oblidant-se de que de on n'hi ha hagut, sempre en raja.

La complexitat de l'actual societat, sotmesa a una infotoxicació provocada amb informacions completament contradictòries, que fan possible vendre el negre com a blanc i al revés, és una de les principals causes del tantsemenfotisme de deixar en mans dels altres, el que no es te la voluntat de fer per manca de l'esforç necessari. Els efectes negatius produïts afecten a tota la societat i també al moviment independentista, al qui se li ha fet creure ingènuament o de forma interessada, que simplement votant independència és possible aconseguir-la, sense qüestionar en cap moment la realitat negativa d'una societat, en la que el que hi ha no serveix i el que ha de venir es desconegut.

L'experiència dels anys serveix, si més no, per constatar la pressa de pel que va suposar la transició democràtica, de la dictadura a una monarquia parlamentària. en la que es van mantenir tots els poders fàctics franquistes. Transició que va ser possible pels vots favorables majoritaris i també pel fet d'una ciutadania políticament analfabeta, que majoritàriament no havia exercit mai el vot democràtic. Questions totes elles que no es donen en l'actualitat i que posant sobre la taula la necessitat d'una societat civil socialment compromesa, que no existeix.

El tantsemenfotisme independentista, consisteix en no tenir el valor necessari per esforçar-se en la creació d'una Catalunya segle XXI, que li faci sentir-la com a seva, amb la suficient il·lusió i credibilitat per votar-la favorablement. No es pot deixar en mans d'una classe política incompetent, el que una societat civil aburguesada ha estat i continua estant incapaç de fer.

Per superar aquesta drogoaddicció que ens anul·la com a persones, caldria recuperar la il·lusió del seny i la rauxa. La de l'anima de Catalunya emanada pels flaires del seu territori, amb espais més tradicionals de muntanya i més creatius mediterranis. apostant per una societat centrada en les persones i no en els diners. La creació d'una societat autogestionada, amb més societat civil i menys administració, regida pel principis comunitaris de la solidaritat i l'ajuda mútua. Ara és l'hora de la recuperació del pensament llibertari dels nostres besavis, reciclats amb coneixements segle XXI, que van servir per enderrocar la monarquia borbònica i per proclamar la II República.